

Sygn. akt I C 401/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant Karina Kostyra

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie sprawy

z powództwa **Skarbowi Państwa - Starości (...)**

przeciwko **J. M.**

o zapłatę 6 315,35 złotych

I. zasądza od pozwanej J. M. na rzecz strony powodowej Skarbu Państwa – Starosty (...) 6 315,35 zł (sześć tysięcy trzysta piętnaście 35/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 grudnia 2014 roku,

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1200 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazuje pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku 250,00 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, od obowiązku uiszczenia której strona powodowa była zwolniona.

początek tekstu

[Przewodnicząca 00:00:03.016]

Strona powodowa Skarb Państwa- Starosta (...) pozwem z dnia 17 grudnia 2014 roku domagała się zasądzenia od pozwanej J. M. kwoty 6.315 złotych i 35 groszy wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwana jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości Skarbu Państwa położonej w P. przy ulicy (...) oznaczonej jako działka numer (...) arkusz mapy 9 i z tego tytułu zobowiązana jest opłacać w terminie do dnia 31 marca każdego roku opłatę roczną. W związku z tym, że strona pozwana nie uregulowała wyżej wskazanych opłat za rok 2013 i 14 powód skierował do niej wezwania do zapłaty. Ponieważ do dnia wniesienia pozwu pozwana nie uregulowała należności pozew jest uzasadniony i konieczny. Sąd Rejonowy w Kłodzku w dniu 19 grudnia 2014 roku w sprawie I Nc 6072/14 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając w całości żądanie pozwu. Pozwana J. M. złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości i domagała się oddalenia powództwa. Pozwana przyznała, że jest użytkownikiem wieczystym gruntów opisanych w pozwie co do których opłata roczna wynosi 3.180 złotych. Opłatę tę jak wskazała pozwana w sprzeciwie ustalił Sąd wyrokiem wydanym w sprawie I C 569/14 z dnia 28 czerwca 2012 roku. Pozwana zarzuciła, że opłaty w kwocie 6.360 złotych plus odsetki wniosła w roku 2009 i 10 łącznie 12.720 złotych plus odsetki i w związku z tym powstała nadpłata, której powód jej nie zwrócił, a powinien ją rozliczyć i zaliczyć na poczet zadłużenia. Sąd ustalił następujący stan faktyczny. Sąd Rejonowy w Kłodzku w dniu 28 czerwca 2012 roku wyrokiem wydanym w sprawie I C 569/12 w sprawie z powództwa J. M. przeciwko Powiatowi (...) ustalił opłatę roczną za użytkowanie wieczyste działki gruntu numer (...) o powierzchni o,

(...) hektara położonej w P. przy ulicy (...) zabudowanej domem wypoczynkowym obręb S. objętej Księgą Wieczystą (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Kłodzku V Wydział Ksiąg Wieczystych w wysokości 3.180 złotych według stawki 1 procent ceny nieruchomości. Wyrok ten jest prawomocny. Postępowanie w sprawie I C 569/12 dotyczyło wniosku J. M. złożonego w dniu 8 września 2011 roku, w którym domagała się ona ustalenia innej wysokości opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste przedmiotowej nieruchomości. Sprawa została skierowana do Sądu Rejonowego w Kłodzku na skutek orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego w W., w którym wniosek J. M. został oddalony. W uzasadnieniu tego orzeczenia wskazano, że Starosta (...) w dniu 3 kwietnia 2008 roku ustalił J. M. od 1 stycznia 2008 roku opłatę roczną za użytkowanie wieczyste przedmiotowej nieruchomości w wysokości 6.360 złotych według stawki opłaty 2 procent w związku z nabyciem przez nią prawa użytkowania wieczystego tejże nieruchomości. We wniosku skierowanym przeciwko Staroście (...) J. M. domagała się ustalenia opłaty za użytkowanie wieczyste w innej wysokości to jest według stawki w wysokości 1 procent ceny gruntu od wartości nieruchomości wynoszącej 318.000 złotych co stanowi kwotę 3.180 złotych dowód wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku w sprawie I C 569/12 karta 51 akt I C 569/12 wraz z uzasadnieniem karta 54 do 55 tych akt oraz orzeczenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego z dnia 28 listopada 2011 roku karta 8 do 11 akt Sądu Rejonowego I C 569/12. Bezspornym pomiędzy stronami było, że pozwana J. M. dokonała wpłat na rzecz strony powodowej w dniu 3 września 2008 roku kwoty 6.360 w dniu 2 sierpnia 2010 roku kwoty 6.360, w dniu 3 czerwca 2014 roku kwoty 983 złote i 10 groszy. Zgodnie z zestawieniem sporządzonym przez stronę powodową pozwanej naliczono opłatę za użytkowanie wieczyste w latach 2008-2014 za kolejne lata 2009, 2010, 2011, 12, 2013 i 2014 w kwotach po 3.180 złotych łącznie za ten okres należność wynosiła 19.080 złotych. W tym okresie pozwana dokonała wpłat w łącznej wysokości 13.573 złote i 40 groszy. Strona powodowa naliczyła pozwanej odsetki od należności za użytkowanie wieczyste w latach 2013 i 14 naliczając te odsetki od dnia 1 kwietnia 2013 roku do dnia 15 grudnia 2014 roku od kwoty 2.326 złotych i 60 groszy za rok 2013 i od kwoty 3.180 za rok 2014 poczynając od 1 kwietnia 2014 do 15 grudnia 2014. Łączna suma naliczonych odsetek stanowi kwotę 808 złotych i 75 groszy natomiast brakująca należność główna to kwota 5.506 złotych i 60 groszy dowód zestawienie wyliczenia odsetek karta 4 akt oraz zestawienie wpłat dokonanych przez użytkownika wieczystego w latach 2008, 2009 dokument złożony na rozprawie. W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje. W okolicznościach przedmiotowej sprawy postępowanie dowodowe ograniczyło się wyłącznie do dowodów z dokumentów, które niewątpliwie wskazują jaka jest wysokość należnych opłat za użytkowanie wieczyste obciążająca pozwaną J. M.. Nie ulega wątpliwości, że zgodnie z wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 28 czerwca 2012 roku wysokość należnych opłat za użytkowanie wieczyste nieruchomości, która znajduje się w użytkowaniu wieczystym pozwanej wynosi 3.180 złotych opłata ta powinna być uiszczana rok rocznie najpóźniej do dnia 31 marca każdego kolejnego roku. Bezsporne były również między stronami kwestie wysokości i terminów wpłat dokonywanych przez pozwaną. Sąd dokonał również weryfikacji wyliczenia odsetek ustawowych dokonanej przez stronę pozwaną za lata 2013 i 2014 z rozliczenia tego wynika, że należność dochodzona pozwem jest nawet niższa niż kwota, której mógł się powód domagać z tytułu należnych odsetek. Odnosząc się do zarzutów jakie podnosiła strona pozwana w ocenie Sądu zarzuty te wynikają z nieznaności przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami Dziennik Ustaw 2010 numer 102 pozycja 651 ze zmianami w szczególności artykułu 78 ustęp 4 w związku z artykułem 81 ustęp 1 zgodnie z tym przepisem złożenie wniosku nie zwalnia z obowiązku uiszczania opłat w dotychczasowej wysokości. Nie ulega wątpliwości, że przedmiotem postępowania w sprawie I C 569/12 był wniosek J. M. o ustalenie opłaty w innej wysokości niż ustalona została przez Starostę (...) w 2008 roku. Procedura zainicjowania takiego postępowania uregulowana jest w przepisach artykułu 81 ustawy o gospodarce nieruchomościami i następnie natomiast do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy artykułu 77 do 80 tejże ustawy. Z przepisów tych jednoznacznie wynika, że ustalenie nowej opłaty, czy ustalona nowa opłata w tym w tymże trybie obowiązuje począwszy od 1 stycznia roku następującego po roku, w którym użytkownik wieczysty zażądał jej aktualizacji. Zważywszy na to, że to powód jako dysponent swoich uprawnień zdecydował o tym, że pomimo uprawnienia do obciążenia pozwanej wyższą opłatą za okres poprzedzający złożenie wniosku zrezygnował z tego uprawnienia i obciążył pozwaną wyłącznie opłatą ustaloną w toku postępowania zainicjowanego przez J. M.. Zgłoszone w niniejszej sprawie roszczenie jest w pełni uzasadnione i należne. Jednocześnie rozumowanie pozwanej, że posiada ona uprawnienie do naliczania odsetek ustawowych za czas dysponowania przez stronę powodową wpłatami dokonanymi w wysokości wówczas obowiązującej opłaty jest całkowicie chybiony i nie uzasadniony. Z tego też względu roszczenie pozwanej o zaliczenie należnych jej w jej przekonaniu odsetek od nadpłaty dokonanej w roku 2009 i 10 należało uznać za całkowicie bezzasadne. Mając to na uwadze w ocenie Sądu powództwo w niniejszej sprawie było w

całości uzasadnione jak już wcześniej wskazano strona powodowa prawidłowo ustaliła wysokość należności głównej z tytułu brakującej wpłaty na poczet opłat za użytkowanie wieczyste, prawidłowo również wyliczone zostały odsetki ustawowe od tychże zaległości. Zauważyć też należy, że strona powodowa odsetki te naliczała wyłącznie za lata 2013 i 14 rezygnując z okresów wcześniejszych. Z tego też powodu Sąd w całości powództwo uwzględnił, a ponieważ pozwana przegrała proces w całości to obciążają ją koszty postępowania zgodnie z treścią artykułu 98 Kodeksu postępowania cywilnego. Na koszty te składa się kwota 1.200 złotych z tytułu kosztów zastępstwa procesowego należna stronie powodowej, a ponadto pozwaną obciąża obowiązek uiszczenia opłaty sądowej od pozwu ponieważ strona powodowa jest z mocy ustawy od obowiązku uiszczania opłat sądowych zwolniona. Opłata ta w postępowaniu uproszczonym przy kwocie wartości sporu powyżej 5.000 wynosi 250 złotych.

[Koniec części 00:16:58.000]